

torony külső alapozási síkjában újból elkezdték lerakni a körívet. Hosszabb szakaszon azonban csak a – II. toronynál már tapasztalt – újrakitűzés körzésének cca. 10 cm széles sávja látszik. A 47. sz. szelvényben az első periódusú kitűzés gondosan rakott kőszora – ott ahol modern beásások azt nem pusztították el – magasan, a mai felszíntől már 20 cm mélyen megőrződött. Mindez arra utal, hogy az újrakitűzésre csak azokon a szakaszokon volt szükség, ahol vagy szándékos rombolás pusztította el a kőszor felső köveit, vagy esetleg azok már bele sem kerültek a számukra kiásott árokba.

Az ásatás során a korábbi években megszokott késő római bélyeges téglatípusok kerültek elő, amelyek az ún. OFARN csoportba tartoznak vagy a legio X gemina magistri figlinariumait nevezték meg.

MRÁV ZSOLT

135. Gödöllő, Dózsa György út (Pest megye) Sza, A

2007. augusztus 1–24. között próbafeltárást végeztünk a város ÉNy-i szélén, a Rákos-patak mellékpatakja melletti domboldalon, 2,6 ha nagyságú területen (Hrsz.: 1159, 1160/2, 1161–1169, 1171/1). A tervezett építkezés közvetlen szomszédságában található áruház helyén 2003-ban folyt feltárás, melynek során szarmata és kora Árpád-kori település objektumai kerültek elő. A felszíni leletek alapján a lelőhely továbbhúzódik a mostani építési területre. A feltárás során egymástól 10 m távolságra 12 db gépi kutatóárkot húztunk. Az árkok szélessége 2 m, irányuk ÉK–DNy volt, a domb felső része felől húzódtak a patak felé. A kutatóárkokkal érintett terület nagysága 4086 m². A felső humuszos réteg eltávolítása után a sárga, illetve vörösesbarna talajon régészeti objektumok foltjai rajzolódtak ki. Az objektumok az egész építési területen előfordultak, a terület D-i részén sűrűsödtek. Funkciójuk szerint földbe ásott épületnek, hulladék- és tárológödröknek, árkoknak és anyagnyerőhelyeknek határozhatók meg. A nagy mennyiségű leletanyag (kerámia és állatcsontok) alapján az objektumok többsége szarmata településhez tartozik. A kerámia túlnyomó része kézzel formált, de előfordulnak a jellegzetes, szürke színű, korongolt szarmata darabok, és vannak terra sigillata töredékek is. Az objektumok kisebb része avar kori, az ezekből előkerült, kézzel formált kerámia keltezését a jellegzetes hullámvonalas díszítésű darabok erősítik.

KÖVÁRI KLÁRA

136. Gödöllő, 34. sz. lelőhely (MRT 12. k. 10/34 lh.) (Pest megye) R?

2007 júniusában próbafeltárást végeztünk a korábbi topográfiai adatok alapján az autópálya nyomvonalába eső régészeti lelőhelyen. Az előzetes terepbejárásakor szarmata kerámiatöredékek kerültek elő, ami alapján a

Bolonka-erdő alatti, ÉNy–DK irányú völgy D-i oldalán lokalizálták. A megjelölt lelőhely autópálya nyomvonalába eső területének É-i szélén nyitottunk kutatóárkot, melyben régészeti jelenség nem mutatkozott; előkerült 3 rézkori kerámiatöredék, mely valószínűleg erózió útján került ide. A rézkori kerámia alapján a feltárással érintett völgy fölötti dombon valószínűsítünk eddig ismeretlen rézkori lelőhelyet.

MÉSZÁROS ORSOLYA – REMÉNYI LÁSZLÓ

137. Gönyű, Nagy-Sáros-dűlő (Győr-Moson-Sopron megye) Ró

2007. március–áprilisban próbafeltárást, majd június 20. és augusztus 30. között megelőző feltárást végeztünk beruházáshoz kapcsolódóan. A próbafeltárási eredményei alapján egy több periódusú őrtorony (burgus) jelenlétével számoltunk. Az 5080 m²-nyi terület feltárása során azonban egy 335 m² alapterületű, többhelyiséges épület maradványai kerültek elő.

Az épület falainak kőalapozása az épület déli részén az alapozás felső szintjéig bolygatatlan állapotban vészelte át az elmúlt majd' kétezer évet. Az alapozások mintegy fele ugyanakkor falkiszedés formájában jelentkezett: az alapok köveit, ásatási megfigyeléseink szerint, még a római korban kiszedték. Az épület alaprajza meglehetősen deformált, a falak nem minden esetben derékszögben találkoznak, így az épület alaprajza enyhén trapéz formát ölt. Az épület délre (a limesút felé) nyíló bejáratától jobbra és balra egy-egy helyiség rizalitszerűen előreugrik (méretük nagyjából 4×4 m), a bejárat előtt megfigyelhető két cölöplyuk alapján azonban a kiugró helyiségek között a bejárat előtti terület is fedett volt. A két előreugró helyiség mögött egy-egy hasonló nagyságú helyiség figyelhető meg, míg az épület hátsó részében nagyobb udvar és talán keskeny tárolókamrák feltételezhetők.

A bejáratától jobbra található helyiségben egy kőből és téglából épített tűzhelyet tártunk fel. A konyha funkciót erősíti az a tény is, hogy a lelőhelyről származó konyhai kerámia (mortarium-töredékek, fazekak, terra sigillata stb.) nagyobb részét ezen helyiség környezetében találtuk.

A felmenő falak vályogból készültek, amit a kőalapozás keskeny volta (60 cm) mellett az épület körül és a kerítőárkokban megfigyelhető, nagy mennyiségű, planírozott agyagréteg, egyes esetekben vályogtégladarabok is bizonyítanak. A planírozásra a római korban, az épület szándékos felszámolása során került sor.

A vályogfalas épület teherbírását cölöpszerkezettel erősítették meg, amire a sorokba rendeződő, nagyméretű cölöplyukok utaltak. A cölöplyukok, bár szuperpozíciót nem figyeltünk meg, arra utaltak, hogy az épület hátsó fertályán bizonyos belső strukturális átrendezésre került sor, azaz minimum két fázissal számolhatunk az épület fennállása során.

Az épület teteje cseréppel fedett volt, amit a feltárási során előkerült óriási mennyiségű tegula- és imbrex-